

दृक्नोयभिवग् यथा,—

“अत्रातौषधिमन्त्रस्तु यच्च आधेरतत्त्ववित् ।
रोशिभ्योऽर्थं समारदत्ते स दृक्त्वाचौरवद्विषक् ॥”
इति श्योतिस्तत्त्वम् ॥

तस्याप्रत्याभोच्यत्वं यथा,—

“शूद्रान्नं ब्राह्मणो भुक्त्वा तथा रज्जावतारिणः ।
चिकित्सकस्य क्रूरस्य तथा स्त्रीष्टगजीविनाम् ॥
श्रौचिकान्नं स्रुतिकान्नं सुक्ता मासं प्रती भवेत् ॥”
प्रती यावत्केन । तत्र धेनुदधम् । इति प्राय-
श्चित्तविवेकः ॥ अपि च ।

“पूयचिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्रमिन्द्रियम् ।
विष्ठा बाहुं यिकस्यान्नं शब्दविक्रिययो मजम् ॥”
इति मानवे ४ अध्यायः ॥

(श्रुतधन्वनः क्षेत्रजः पुत्रः । यथा, हरिवंशे ।
३० । ६ ।

“कृतवन्मांयज्ञस्त्रीषां श्रुतधन्वा तु मध्यमः ।
देशर्षेच्यवनात् तस्य भिवसैतरणश्च यः ॥”
औषधम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । २४ । ६ ।

“श्रुतं ते राजन् भिवजः सहस्रसुवर्णं
गभीरा सुमतिष्टे असु ॥”

“हे राजन् ! वरुण ! ते तव श्रुतं भिवजः
सहस्रं बन्धनवारकाणि श्रुतसहस्रसंख्याका-
न्यौषधानि वैद्या वा सन्ति ॥” इति तद्वाच्यं
सायनः ॥

भिवक्प्रियां, स्त्री, (भिवजः प्रिया ।) गुडुची ।
इति राजनिघण्टुः ॥

(विठतिरस्या गुडुचीशब्दे ज्ञातया ।)

भिवग्जितं, स्त्री, (भिवजा जितम् ।) औषधम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः । (चिकित्सा ॥ यथास्य
पर्यायः ।

“चिकित्सितं प्रतीकारचिकित्सा च भिवग्-
जितम् ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।)

भिवग्भद्रा, स्त्री, (भिवग्जि औषधे वैद्ये वा भद्रा
सुभदायिका ।) भद्रदन्तिका । इति राज-
निघण्टुः ॥

भिवग्जाता, [ऋ] स्त्री, (भिवजां मातेव ।)
वासकः । इति राजनिघण्टुः ॥ (अस्याः
पर्यायः ।

“वासको वाशका वाया भिवग्जाता च
चिह्निका ।

चिह्नास्यो वाजिदन्ता स्यादटरूपोऽटरूपकः ॥
आटरूपो वृषस्तान्नः चिह्नपर्यञ्च स स्मृतः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

भिसुषटा, स्त्री, (भिसामन्नं टीकते इति । टीक
गतौ + “अन्विभ्योऽपीति ङः । ततः एषोदरा-
दित्वात् साधुः ।) दग्धानम् । इत्यमरः । २ ।
६ । ४६ ॥ अस्य रूपान्तरम् । भिसिटा ।
भिसिटा । भिसिष्टा । भिसिक्ता । इति तट्टीका-
सारसुन्दरी ।

भिसा, स्त्री, (बभस्तीति । भस दीप्तौ + बाहुल-
कान् सः । इन्द्रसि बहुलमित्यम् । ब्राह्मण-

भिस्येति भाव्यप्रयोगालोकेऽपि । यद्वा, मेदन-
मिति भिन् । भिद् + क्तिप् । भिदं स्यतीति ।
सो + “आतोऽनुपसर्गे कः ।” इति कः । एषो-
दरादित्वात् साधुः ।) अन्नम् । इत्यमरः । २ ।

६ । ४० ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“भक्तमन्नं तथान्यच्च क्वचित् क्रूरश्च कौर्मितम् ।
ओदनोऽस्त्री त्रिय्यां भिसादीदिविः पुंसि-
भावितः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।)
भिसिटा, स्त्री, (भिसामन्नं टीकते इति । टीक
गतौ + ङः । एषोदरादित्वात् साधुः ।) दग्धा-
न्नम् । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ।

भौ, ग गि भूत्वाच । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०
-पर०-सक०-अनिट् ।) ग, भौनाति । गि,
भिनाति । भौनः, भौनिः । गिनैव क्र्यादित्वाच्चिह्नौ
गग्रहणं पादित्वाच्चिकल्पार्थं चकारात् भौत्वाच ।
इति दुर्गादायः ।

भौ, जि जि भौत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(डा०-पर०-अक०-अनिट् ।) जि, भौतीऽस्ति ।
जि, विभेति । इति दुर्गादायः ॥

भौः, स्त्री, (भौ भौत्वाम् + सन्पदादित्वात् क्तिप् ।)
भयम् । इत्यमरः । १ । ७ । २१ । (यथा,
आर्यासप्तशत्याम् । ३०० ।

“पूर्वाधिको षड्विध्याम् बहुमानः प्रेमगन्धे-
विचायः ।

भौरक्षिकेयं कथयति रामं बालाविभक्तभिव ॥”)

भौतं, स्त्री, (भौ जि भौत्वाम् + क्तः ।) भयम् ।
भययुक्ति, त्रि । इति मेदिनी । तै, ४० ॥ (यथा,
मनुः । ७ । ६४ ।

“यस्तु भौतः पराहतः संयामे हन्यते परैः ।
भर्तुर्यद्दुःकृतं किञ्चित् तत्सर्वं प्रतिपद्यते ॥”)

भौतिः, स्त्री, (भौ + क्तिन् ।) भयम् । इत्यमरः ।
१ । ७ । २१ । (यथा, मार्कण्डेये । ८४ । १६ ।

“दुर्गे ! स्मृता हरसि भौतिमशेषजन्तोः
सख्येः स्मृता मतिमतीव सुभां ददासि ॥”)

कस्यः । इति विचः ॥

भोमं, त्रि, (विभेत्स्नादिति । भौ + “भिवः
युवा ॥” उणा० १ । १४७ । विभेतेर्मेकं धातोर्वा
युगागमश्च । इति मद् ।) भयहेतुः । तत्-
पर्यायः । भैरवम् २ दास्यम् ३ भोषणम् ४

भोषणम् ५ घोरम् ६ भयानकम् ७ भयङ्करम् ८
प्रतिभयम् ९ । इत्यमरः । १ । ७ । २० ॥ (यथा,
रघुः । १ । १६ ।

“भोमकान्तेऽप्युक्तैः स बभूवोपजीविनाम् ।
अप्यञ्जाभिगम्यश्च यादोरत्नैरिवाश्वैः ॥”)

भोमः, पुं, (विभेत्स्नादिति । भौ + मक् ।) भया-
नकरसः । यथा,—

“भयानको भयस्थायिभावः कालाधिदैवतः ।
स्त्री नीचप्रकृतिः कृष्णो मतस्तत्त्वविशारदैः ॥”
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

शिवः । (यथा, मार्कण्डेये । ५२ । ७ ।

“भवं सर्वं तपेशानं तथा प्रमुपतिं प्रभुः ।

भोमसुर्यं महादेवसुवाच स पितामहः ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १६ । ५२ ।

“अतुलः श्ररभो भोमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥”
मध्यमपाण्डवः । (यथा, महाभारते । १ ।
१२३ । १२ ।

“तस्मात्तस्मै महाबाहुर्भोमो भोमपराक्रमः ॥”
अस्य विवरणादिकं भोमसेनशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
अन्धवेतसः । इति मेदिनी । मे, २१ ॥ महादेव-
स्याष्टमर्गान्तर्गताकाशमूर्तिः । यथा । भौमाय
आकाशमूर्तये नमः । इति तिथ्यादितत्त्वे

शिवपूजाप्रयोगः ॥ (गन्धर्वविशेषः । यथा,
महाभारते । १ । ६५ । ४३ ।

“भोमश्चित्ररूपश्चैव विख्यातः सर्वविद्गुणो ॥”
पुरुवंशीयस्य ईलिनस्य पुत्रः । यथा, तत्रैव ।
१ । ६४ । १८ ।

“ईलिनो जनयामास दुग्धन्तपभृतीन् वृषान् ।
दुग्धन्तं श्ररभोमो च प्रवसुं वसुमेव च ॥”)

भोमनादः, पुं, (भोमो भैरवो नादो यस्य ।)
चिह्नः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (भोमो नादः
शब्दः । इति विग्रहे भयानकशब्दः । यथा,
चातकाटके । १ ।

“वृत्ते विधुनय विभीषय भोमनादेः
सर्वस्यैव त्वमथवा करकाभिघातेः ।

त्वदारविन्दुपरिपालितजीवितस्य
नान्धा गतिर्भवति धारिद् । चातकस्य ॥”

भयानकशब्दविशिष्टे, त्रि । यथा, महाभारते ।
१ । १५६ । ३१ ।

“भोमनादं सुतान्जोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रं महा-
रवम् ॥”)

भोमरघः, पुं, (भोमो भयानको रघोऽस्य ।)
तामसमनुवंशजातासुरविशेषः । स च कूर्म-
रूपिणा हरिणा हतः । यथा,—

“हरिणा कूर्मरूपेण हतो भोमरघोऽसुरः ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणमाहात्म्ये ८६ अध्यायः ॥

(धतराष्टस्य पुत्रभैरः । यथा, महाभारते ।
१ । ११७ । ११ ।

“उग्रभोमरघौ शौरौ वीरबाहुरसोऽनुपः ॥”)

भोमरघी, स्त्री, जनानामवस्थाविशेषः । यथा,—
“सप्तसप्ततिके वर्षे सप्तमे मासि सप्तमी ।
रात्रिर्भोमरघी नाम नराणां दुरतिक्रमा ॥”
इति शब्दमाला ।

अपि च ।

“सप्तसप्ततिवर्षाणां सप्तमे मासि सप्तमी ।
रात्रिर्भोमरघी नाम नराणांमतिदुस्तरा ।

तामतीव नरो योऽसौ दिनानि यानि जीवति ॥
क्रतुभिस्तानि तुत्यानि सुवर्णं श्रुतदचिन्मैः ।

गतिः प्रदत्तव्यं विष्णोर्जल्पनं मन्त्रभाषणम् ।
ध्यानं विद्या सुधा चान्नं भोमरथाः फलश्रुतिः ॥”
इति वैद्यकम् ॥

नदीभेदः । यथा राजनिघण्टे ।

मलापहा भोमरघी च चट्टगा
पथ्या च कृष्णा जलसान्यगा गुणैः ॥”